

gnali pač pa so vladi prepustili, da ukrene v tem, kakor bo za dobro izpoznala. — V nemškem drž. zboru se razpravlja postava gledé monopola pri žgaju; veliko poslancev in hudo upira se temu predlogu, vendar na zadnje zmaga skorej gotovo Bismark. — Gladstone hoče, kakor se sliši, naj pridobi Irce za se, dati jim precej samouprave ter poseben drž. zbor. Nekaj bi to že bilo. — Španjska kraljica bode vojvodo Seviljskega pomilostila, sicer bi 8 let v težki ječi sedel.

Za poduk in kratek čas.

Po sili zdravnik.

Nikoli ni dobro, ako se fant in dekle v samskem stanu bolj ljubita, kakor je treba, da v pošten zakon stopita, ker se sicer v zakonskem stanu prehitro drug drugega naveličata ter v vednem prepiru ali celo v pogostem pretepu živita. Tako se je že mnogim godilo, tudi nekemu Mihi in neki Minki.

Kakor je Miha nekaj po nepotrebem svojo Minko božal in poljuboval, tako jo je poznej kot svojo ženo često nepotrebno suval in pretepal, ona pa preslaba, da bi na to vračala, je tuhtala, kako bi se drugače nad njim maščevala. Nekega dne jej čudna misel v glavo šine. Napoti se v bližnje mesto ter povsod svojega moža razglašá kot posebno izvedenega zdravnika, ki pa je tako malomaren in trmoglav, da bi se morebiti rajši dal tepsti, kakor da bi koga zdravil. Kmalu potem so začeli od vseh strani bolniki prihajati, ki so na vse načine ubogega Miha nadlegovali in silili, naj jih ozdravi, ali naj jim pove, kaj jim je, kakšno zdravilo bi naj rabili, kaj smejo jesti, in v katero kopelj bi smeli iti.

Vse Mihovo izgovarjanje, da o zdravilstvu nič ne ve, bilo je zastonj, nasproti še bolj nadležni so postajali bolniki, ker so vedeli, kako nerad da se Miha z zdravilstvom peča. Naposled je bil Miha vendar prisiljen pritrđiti, da vé zdraviti ter je vsakemu bolniku nekaj svetoval, da se jih je rešil.

Ravno takrat pa je ondi tudi kraljeva hči zbolela, in vsi svetovalci so kralja Miha kot zdravnika nasvetovali. Tudi tukaj mu je bilo vse zastonj izgovarjati in braniti se, kajti kraljevi vojaki so ga kar siloma peljali h kraljčini ter ga prisilili, da jej je nekše zdravilo zapisal. In glej čudo! kraljčina je takoj ozdravila.

Vsled tega pa se je glas o čudovitem zdravniku Mihi po celi deželi raznesel in od vseh strani so bolniki vreli k njemu, da so bili ne le Mihi, ampak tudi kralju, pri katerem še je Miha stanoval, silno nadležni. Kralj je Mihi zapovedal, naj le brž vse bolnike ozdravi, da kmalu spet domu odidejo. Miha se pač izgo-

varja, da tega ne more, če mu sam Bog ne pomaga, a kralj na njegov izgovor ni poslušal, ampak poslal je k njegovim vratom vojake z baticami, da bi ga prisilili, ako bi se še dalje obotavljal bolnike zdraviti.

Miha kot čudodelni zdravnik je stal v veliki sobi zraven komena in z železno paličico brskal po ognju, premišljaje, kaj mu je storiti, da bi po kraljevem povelju rešil se bolnikov, ki so okoli njega stali ter ga prosili in nadlegovali, naj jih ozdravi. Naenkrat mu šine dobra misel v glavo. Glasno reče, da so ga vsi bolniki dobro slišali: „Za vas je le eno zdravilo; najbolj bolnega izmed vas moram tukaj na komenu sežgati in potem njegov pepel drugim piti dati; to bode vam vsem pomagalo.“

Bolniki so se prestrašeni spogledali ter začeli od Miha odmikati, on pa prime enega za ramo in mu reče: „Prijetelj, ti se mi zdiš najbolj bolen, torej moraš ti biti drugim lek; stopi bliže in ne boj se, eden mora biti žrtva.“

„Pa ne jaz, gospod zdravnik! odgovori bolnik, meni je že jako odleglo — jaz mislim, da sem že čisto zdrav.“

„Tako!“ zakriči Miha nad njim, „kaj pa tedaj tukaj čakaš? Aló, poberi se!“ Bolnik urno zbeži skoz vrata.

Vojaki, ki so zunaj pri vratih stali, vprašali so iz sobe prišlega: „Ali si že ozdravljen?“

„Da, popolnoma!“ jim odgovori.

Kmalu za njim je pribežal drugi, tretji, četrti itd.

Vsak bolnik zaporedoma je namreč rekel Mihi, ko ga je hotel na ogenj djati, da je že zdrav, ter je odbežal skoz vrata in ondi stoječim vojakom, kakor pritrđil, da je popolnoma zdrav.

V kratkem času je bil Miha sam v sobi.

Miha je potem šel spet domu k svoji ženi, ki mu je razodela, kako in zakaj da je postal zoper njegovo voljo po sili zdravnik, in ker jej je na to Miha obljubil, da rajši nikoli več ne bo nje pretepal, kakor da bi še moral dolže po sili bolnike zdraviti, je Minka svojo zvijačo razglasila, in potem ni prišel več noben bolnik, ki bi Miha silil, da bi ga moral zdraviti.

J. S.

Smešnica 10. Mož pride v vaško krčmo ter si da prinese pol litra vina. Krčmar mu ga prinese. Mož si ga takoj nalije kupico, a ko ga poskusi, naglo ga odloži ter vpraša, po čem da ga točijo. Krčmar odgovori, da liter po 40 krajcarjev. Na to potegne pa mož 40 kr. iz mošnje, jih položi na mizo ter se odpravlja. Krčmar mu odvrne, da velja njegovo vino le 20 kr. in ne 40. Mož pa mu zavrne: „20 kr. je za vino, 20 kr. pa za tega, ki ga izpije.“